

Parlamentul României Camera Deputaților

GRUPUL PARLAMENTAR U.D.M.R.

Palatul Parlamentului, Str. Izvor 2-4, Sector V, Of. poștal 5

RO-050561București

Tel/fax: 004021-3142049; Tel: 004021-4141066, 4141067

e-mail: udmr@cdep.ro

Expunere de motive

Prezenta completare legislativă are ca scop clarificarea și extinderea organizării referendumului. Potrivit art. 5 din Legea 3/2000 „*Referendumul național și referendumul local se desfășoară potrivit prevederilor prezentei legi.*” Considerăm că interpretarea textului poate rezulta aplicări neuniforme, iar forma actuală nu ține cont de faptul, că în alte legi, respectiv Legea 215/2001 mai este instituit referendumul pentru anumite situații speciale. Spre exemplu, potrivit art 55, alin.3 „*Consiliul local poate fi dizolvat prin referendum local, organizat în condițiile legii. Referendumul se organizează ca urmare a cererii adresate în acest sens prefectului de cel puțin 25% din numărul cetățenilor cu drept de vot înscriși pe listele electorale ale unității administrativ-teritoriale.*” După o interpretare restrictivă al art. 5 din Legea referendumului se poate observa, că s-au ignorat unele reglementări importante din alte norme juridice în vigoare.

Tot prin referendum, dar pe baza Legii 215/2001 se poate iniția încetarea mandatului primarului sau al consiliului județean. Pentru a preveni interpretări neunitare, punerea în concordanță a Legii referendumului cu reglementările similare din Legea nr. 215/2001 este absolut necesară.

Este de subliniat, că potrivit art. 14 din Legea nr. 3/2000, **pentru declanșarea referendumului sunt abilitate consiliile locale sau județene, după caz, la propunerea primarului, respectiv a președintelui consiliului județean sau a unei treimi din numărul consilierilor, locali, respectiv al consilierilor județeni. Această reglementare omite posibilitatea organizării referendumului la inițiativa cetățenilor, deși Legea nr. 215/2001 cuprinde o serie de reglementări în acest sens. Luând în considerare procedura instituită de art. 55, alin.3 (...Referendumul se organizează ca urmare a cererii adresate în acest sens prefectului de cel puțin 25% din numărul cetățenilor cu drept de vot...) se poate observa că inițiatorii referendumului, în mod firesc, sunt chiar cetățenii înșiși.**

Având în vedere, că Legea referendumului nu poate să cuprindă toate situațiile speciale instituite în alte legi, aceasta nu poate fi aplicată în mod exclusiv fără a avea o normă de trimitere, pentru că altfel, vor fi două norme juridice contradictorii în același timp, ambele aflate în vigoare. Ori, concomitent cu adoptarea sau modificarea Legii referendumului ar fi trebuit să fie abrogate dispozițiile speciale privind organizarea referendumului pe baza Legii 215/2001, situație absurdă și nedorită de legiuitor mai cu seamă că Legea 215 a fost adoptată după legea referendumului.

Libertatea de a se exprima prin referendum, dar și inițiativa cetățenească sunt consecințele directe al principiului subsidiarității, reprezentând în același timp un drept fundamental recunoscut de Constituția României.

În ceea ce privește posibilitatea organizării referendumului prin inițiativă cetățenească, ar fi binevenită această completare pentru următoarele motive:

- Legea nu stabilește natura proiectului de hotărâre al inițiativei cetățenești motiv pentru care posibilitatea inițierii referendumului prin această cale este ambiguă.
- Referendumul are și un rol consultativ. Ținând cont de principiul „*cine poate mai mult, poate și mai puțin*”, cetățenilor să li se recunoască dreptul de a iniția și referendum dacă pot iniția hotărâri ce se adopta la nivelul consiliilor locale sau județene.

- Trebuie să fie un drept firesc într-un stat democratic dorința cetățenilor de a iniția hotărâri și de a fi întrebați cu privire la problemele de interes local sau județean.

Carta Europeană a Autonomiei Locale, ratificată de România prin Legea nr. 17/1997 prevede în articolul 3, că treburile publice sunt soluționate și gestionate de autoritățile administrației publice locale în nume propriu... dar fără a aduce atingere, într-un fel, posibilității de a recurge la adunări cetățenești, **referendum** sau orice altă formă de participare a cetățenilor, acolo unde aceasta este permisă. Din text rezultă, la treburile publice unde legea permite, cetățenii pot iniția referendum fără îngrădire. Acest aspect este ignorat în Legea nr.3/2000.

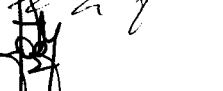

Ca urmare, propunem completarea Legii nr.3 din 2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului cu următoarele reglementări:

Alin. 1 din art.14 se va completa și va avea următoarea formă:

„(1) Problemele supuse referendumului local se stabilesc de consiliile locale sau județene, după caz, la propunerea primarului, respectiv a președintelui județean sau a unei treimi din numărul consilierilor locali, respectiv al consilierilor județeni, precum și la inițiativă cetățenească, reglementată în capitolul VII din Legea nr. 215 din 23 aprilie 2001 a administrației publice locale.”

Art. 5 se va completa cu următorul conținut:

„Referendumul național și referendumul local se organizează și se desfășoară potrivit prevederilor prezentei legi și pe baza altor legi în vigoare având ca obiect referendumul.”

1. SERES DENES UDMR
2. NÁTÉ ANDRÁS UDMR
3. BOLNIS ISTVÁN UDMR
4. MARTON ÁRPÁD
5. HESZ ÖDÖN
6. Mertes Átila
7. Kerekes Károly
8. Cséke Átila
9. ERDEI S. ISZVÁN